

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. május 10-én benyújtott kereset

(C-204/05. sz. ügy)

(2005/C 171/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: B. Stromsky és F. Simonetti, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Belga Királyság nem teljesítette az EK 28. és az EK 30. cikk alapján fennálló kötelezettségeit, mivel a Közösség más tagállamaiban letelepedett I. osztályú orvostechнікаieszköz-forgalmazók részére Belgiumban működési engedélyt írt elő, és az orvosokat, pszichológusokat, egyéb gyógyító tevékenységet folytatókat és szociális munkásokat, amennyiben szakmai alapon speciális központhoz tartoznak, arra kötelezte, hogy a steril anyagokat a közegészségügyi minisztérium által elismert gyógyszerészekről, forgalmazóktól, nagykereskedőktől, importőröktől és gyártóktól szerezzék be;
- 2) kötelezze Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság a Belgiumban hatályos szabályozást vitatja, mely előírja, hogy a CE jelöléssel ellátott steril anyagokat orvosoknak, ápolóknak, pszichológusoknak, egyéb gyógyító tevékenységet folytatóknak vagy szociális munkásoknak eladni kívánó forgalmazóknak működési engedéllyel kell rendelkezniük. E kötelezettség a Belgiumban és a más tagállamokban letelepedett forgalmazókra egyaránt vonatkozik. Azonban akadályozhatja ezen orvostechнікаi eszközök Belgiumon kívül letelepedett forgalmazók által e különleges ügyfélkör részére történő eladását.

A Sozialgericht Berlin 2005. április 11-i végzésével az ITC Innovative Technology Center kontra Bundesagentur für Arbeit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-208/05. sz. ügy)

(2005/C 171/17)

(Az eljárás nyelve: német)

A Sozialgericht Berlin 2005. április 11-i végzésével, amely 2005. május 12-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az ITC Innovative Technology Center kontra Bundesagentur für Arbeit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Sozialgericht Berlin a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Mennyiben sérti a személyek szabad mozgását védelmező közösségi jogi rendelkezéseket, különösen az EK-Szerződés 18. és 39. cikkét és az 1612/68/EGK rendelet⁽¹⁾ 3. és 7. cikkét a Sozialgesetzbuch-Arbeitsförderung harmadik könyve (SGB III.) 421. § (1) bekezdése második mondatának olyan értelmezése, amely szerint társadalombiztosítás-köteles foglalkoztatás alá csak a Sozialgesetzbuch hatálya alá tartozó foglalkoztatás tartozik?
- 2) a) Az 1. kérdésben leírt esetleges jogsértést elkerülendő, mennyiben lehetséges és szükséges a rendelkezés közösségi joggal összeegyeztethető értelmezése?
 b) Ha nem lenne lehetséges és szükséges a rendelkezés európai joggal összeegyeztethető értelmezése: mennyiben sérti az SGB III. 421. § (1) bekezdésének második mondata a személyek szabad mozgását védő közösségi jogi rendelkezéseket?

3) Mennyiben sérti a szolgáltatások és a verseny szabadságát védelmező közösségi jogi rendelkezéseket, különösen az EK-Szerződés 81., 85. és 86. cikkével együtt olvasott 49., 50. és 87. cikkét vagy a közösségi jog egyéb rendelkezéseit a Sozialgesetzbuch-Arbeitsförderung harmadik könyve (SGB III.) 421. § (1) bekezdése második mondatának olyan értelmezése, amely szerint társadalombiztosítás-köteles foglalkoztatás alá csak a Sozialgesetzbuch hatálya alá tartozó foglalkoztatás tartozik?

4) a) A 3. kérdésben leírt esetleges jogsértést elkerülendő, mennyiben lehetséges és szükséges a rendelkezés közösségi joggal összeegyeztethető értelmezése?

b) Ha nem lehetséges és szükséges a rendelkezés közösségi joggal összeegyeztethető értelmezése: mennyiben sérti az SGB III. 421. § (1) bekezdésének második mondata a közösségi jogi rendelkezéseket, amennyiben nem védi a munkavállalók szabad mozgását?

(¹) HL L 257., 2. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. május 13-án benyújtott kereset

(C-209/05. sz. ügy)

(2005/C 171/18)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Maria Condou és Wolfgang Bogensberger, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

a) állapítsa meg, hogy mivel megtagadja a vízumot azon harmadik országbeli állampolgároktól, akik olyan uniós polgárok családtagjai, akik a szabad mozgásra vonatkozó jogukat érvényesítik, az Osztrák Köztársaság nem teljesíti a 64/221/EGK irányelv (¹) 6. és 8. cikkéből eredő kötelezettségeit,

– nem közli pontosan, kellő részletességgel és teljes mértékben az okokat, akkor sem, ha a nemzetbiztonság érdekei ezek közlésével nem állnak ellentétben;

– az érintetteknek nem biztosít ugyanolyan jogorvoslati lehetőségeket a vízum kiadását elutasító megtagadó határozattal szemben, mint amelyeket a saját állampolgárainak biztosít a közigazgatási határozatokkal szemben.

b) kötelezze az alperest, az Osztrák Köztársaságot, a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 64/221/EGK irányelv a közrend, a közbiztonság vagy a közegészség által indokolt különleges intézkedések vonatkozásában különböző kötelezettségeket ír elő a tagállamoknak a személyi hatályuk alá tartozó személyek vonatkozásában, különös tekintettel a határozat indoklására és a határozattal szemben fennálló jogorvoslatokra. A nevezett irányelv 6. cikke szerint az érintettel közölni kell azokat a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi indokokat, amelyek alapján egy uniós állampolgár hozzátartozójának tartózkodási engedélyét elutasították. A 8. cikk szerint a vízum kiadását elutasító határozat ellen az érintettek ugyanolyan jogorvoslati lehetőségekkel kell rendelkeznie, mint amelyeket az adott állam polgárainak biztosítottak a közigazgatási határozatokkal szemben.

A Bizottság szerint az osztrák idegenrendészeti törvény egyes rendelkezései nem felelnek meg az irányelv által felállított, fent említett közösségi jogi követelményeknek.

A törvény 93. §-ának (2) bekezdése szerint csak a fél írásbeli vagy írásba foglalt kérelmére hozott határozatot kell írásba foglalni és elegendő az indokolásban csak az irányadó törvényi rendelkezéseket felsorolni. Az irányelv 6. cikke szerint azonban a tagállamoknak automatikus indokolási kötelezettsége áll fenn: az indokolásnak sem a sürgősségtől, sem pedig az érintettek kérelmeitől nem szabad függnie. Az alkalmazott jogszabályi helyek puszta megjelölése továbbá nem elégíti ki egy indokolás követelményeit: egy elutasító határozat esetén az igénybe vett jogszabályi rendelkezésekre való egyszerű utalás nem nyújt kielégítő információt a megtagadás indokairól. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából is az következik, hogy pontos, kellő részletességű és teljes mértékű indokolás szükséges azért, hogy az érintett a számára hátrányos határozat ellen védekezhessen és érdekeit megfelelően érvényesíthesse.